

Koroško Korošcem

Št. 54.

Celovec, dne 4. oktobra 1920.

Izhaja dvakrat na teden.

Kranjci z zadnje luknje piskajo, Korošci pa veselo vriskajo!

Ni še dolgo, har je bilo v Vienu (Dunaju) veliko zborovanje Korošcev — V Gradcu je bil 28. in 29. avgusta velik „Koroški dan“ in 15. sept. velik shod Korošcev — V Volšbergu su je zbralo dne 19. septembra okoli 800 Lofentolarjev k svečani izjavi za prosto in nedeljeno Koroško — V Beljaku se je ravno nedeljo, dne 3. oktobra — kakor prej na Gospodarskem polju — pokazalo, da stoji za cono A cela Koroška! Zopet je bilo sijajno videti, da smo Korošci, Slovenci in Nemci, od Tur do Karavank en rod, koroški rod! Odbila je ura našim silnikom, poberite šila in kopita! — Kako gotovi smo naše zmage, priča dejstvo, da tako v Celovcu kakor v Beljaku pripravljajo velik „Befreiungsfest“, pripravljata se oba mesta, da sprejmeta zopet svoje rojake, Slovence in Nemce, rojake zopet proste tujega našilstva!

In na drugi strani? Na strani Jugoslovanov? Od vseh strani se nam poroča, da je Narodni svet vse prej kakor dobre, židane volje, zapera se mu sapa, kajti pretepaške garde, ki jih je ta balkanski, pa ne narodni svet, iznašel in poslal v našo prej tako mirno Koroško, oplašijo in ostrašijo vse ljudstvo tako, da

bodo vsi glasovali za Koroško!

Celo hujskač fajmošter v Vogrčah, Ivan Sekul, so rekli 26. septembra, da je dokazano, da je Jugoslavija s temi bandami le štime zgubila! Prepozno spoznanje! Mi vemo to že dolgo, le feratati nismo vam hoteli, da se zviša število glasov Korošcev od 60 % na 80 %.

ki so nam zdaj gotovi!

Ena jugoslovanska „trdnjava“ — festinga — pada za drugo! Jugoslovani, spodaj ste, spodaj! Zdaj ni več pomagiva! Okraj Rožek, kjer imate vaše najhujše bande, bo štimal z najmanj, slišite: **najmanj 70 % za Koroško, vaša „festinga“ Bistrica pri Pliberku bo oddala najmanj 50 % za nas!**

To sta le dva primera — le toliko da veste, kako da stoji! Da se pripravite k vašem

auscugu „ins gelobte Land“

dol na vaš Balkan! Ne čudimo se več Korošci, če slišimo od juga, od zahoda in vzhoda bridke besede Jugoslovanov: „Škoda je, škoda za toliko denarja, kar je nam vse koštalo! Koroška je izgubljena! Ti Korošci so faloti — vzeli so naš denar in vzeli vse drugo — štima pa noben za nas!“ Ali ta: „Majstra kodo še svoji ljudi nabili!“

Tako je moralo priti!

Hrvati koroškim Slovencem.

Hrvatski list „Riječ“ piše dne 24. septembra, stev. 191:

„Bolje umrijeti nego umirati!“ — „Boljši je umreti kakor umirati!“ — Zemlje nam obečavajo a volove i konje nam otmaju! Nije li to najsavremenije?!“ — „Zemljo nam obljubujejo, a konje in volove nam vzamejo! Ni to najmodernejše?!“

Korošci! Hočete, da tudi z Vami Srbi tako lepo „modern“ ravna in „modern“ postopajo?! Ne!

Prepovedano

je, iz Jugoslavije na Koroško pošiljati pakete. Ja, zakaj pa da? Zami vidite onkraj Karavank, da ste na Koroškem pogoreli? No, zadnji čas je, da se spametujete!

Prav po balkansko!

„Smrad korupcije, goljufije in nepoštenosti se razlije čez vso Jugoslavijo,“ je pisal list jugoslovanskih uradnikov „Naš Glas“ v Ljubljani.

In kjer je tak „smrad“, morajo biti seveda tudi stenice. In res! Zagrebški dnevnik z dne 11. sept., števil. 176, popisuje balkanske razmere balkansko-azijatske Jugoslavije tako-le:

„Zares nismo vedeli, kako hud in težaven boj naše ministrato železnic bojuje. Najboljše namerava v svojem delu, da kolikor mogoče evropejizira — (Korošci, slišite!) — železnice. Že dva dolga leta se bojuje zoper stenice in drugo takšno mrčescvino in črvovje v naših brzovlakih (Schnellzügen) — čeravno bi mu vsak drugi Avstrije, Francoz ali Anglež, ki so imelo „šrečo“, preživeti le en par ur na tem bojišču (Kriegsschauplatz), poveti adres fabrik, ki razpošljajo za take kraje municijon za tako vojsko!“

Korošci! To je le mala reč iz vsakdanjega življenja. A ravno iz tega vidimo jasno, kak prepad

zija med Balkanom in našo Evropo!

Zdaj zastopimo tudi besede lista „Volksstimme“ iz Maribora, ki piše:

„V Jugoslaviji je zares vse mogoče!“ in iz srca pridejo tudi nam Korošcem besede istega lista:

Ostaniti z vašimi balkanskimi manirami in eksperimentitami, kjer ste dozdaj bili!“

Mi koroški Slovenci!

**Slovenci smo bli —
Slovenci smo zdaj —
Slovenci ostanmo vekomaj !!**

? Kakšen Bog je pa to ?

Leta 1914

je pisal krajnski „Slovenec“, list istega dr. Brejca, ki je letos pozdravil v Ljubljani regenta Alksandra:

„Ves srd, ki ga je sposobna poštenost proti zločinstvu, ves ta srd se obrača proti srbstvu! Junaštvu slovenskega vojaka se pridružuje globoki srd proti brezstidno nesramnemu srbstvu! Če bi imela Srbija le količkaj čuta za čast in poštenje, bi morala sprejeti pogoje Avstrije. Toda kdo bo čast in poštenje iskal pri kralju, ki je prišel po umoru na prestol!“

Smrt sovražnikom, doli s Srbijo!

Vse hrepeni za tem, kaznovati hudodelsko Srbijo, to banditsko državo, ki je garja na telesu Evrope, sramota za kulturo! Srbija je država Judežev, stalna sramota na telesu Jugoslanstva! Če je kdaj kaka vojska bila pravična, je to vojska proti Srbiji, tej sramotni državi, ki živi samo od umora, sleparije in verolomstva. Miru nikdar ne bo, če bi Evropa na sebi trpela to banditsko srbsko gnezdo.

Na Srbe! Srbe na vrbe!

Mi gremo v boj in prapor naš in božji nosimo s seboj!“

Kakšen Bog je pa to, kteremu služi ta škof, ta Brejc, ta Smodej, ta Grafenauer in vsi jugoslavanski duhovniki na Koroškem??? Dvakrat so prevarali in ogoljufali ljudstvo — med svetovno vojsko in po polomu Avstrije. Če se pa Krajnska ne more zganiti, zganila se bo naša Koroška! Dan ljudskega glasovanja bo za to politiko laži, hinavstva in lumparije, zavolj katere je moralo krvaveti toliko naših najboljših rojakov

sodni dan!

Sovenci smo mi
Kakor smo bli,
Krščanskega srca,
Koroške krvi!

Ostante vi Srbi!
Kaj nam je to mar!
Kraljite brez skrbi —
Na Koroškem pa kar!

Leta 1920

je prišel sin in dedič onega krvavega Petra-Aleksander na Krajnsko kot vladar-gospodar.

Isti duhovniki in advokati, ki so prej molili za „presvetlega cesarja“ Avstrije, ki so bili prej zasramovali in psovali krvavega Petra, so — prodali svoje ljudstvo onim Srbom in žegnajo ono „dinastijo morilcev“, ki so jo pred kračem preklinjali. Ljublanski škof Jeglič, advokat Breje in vsi drugi, ki so vihteli in sukali kadilnice na čast cesarske Avstrije — **klečijo zdaj pred Karagjorgjeviči!** Pri navadnem človeku bi rekli, to je lumparija! Tudi krajnsko ljudstvo nič ni pozabilo. — spominja se! **A ne sme gavoriti!** Kajti deset let že ni imelo volitev. **Ne da bi barali**, so izdali in predali advokati in duhovniki svoje krajnsko ljudstvo Srbiji, „državi Judežev“.

Ljubljanski škof Jeglič je pridigal leta 1914 žovnjirjom: „**Vi greste v junaško, sveto, srečno, mučeniško smrt zoper zaklete sovražnike samega Jezusa!**“ — Danes pa nosi na prsih, kakor tudi Brejc, red (Orden), ki mu ga je dal ravno ta „zakleti sovražnik samega Jezusa!“

Proč z Azijati in Balkanci!

Sami svoji gospodarji?

Pod tem napisom beremo v ljubljanskem glasilu jugoslovanske kmetijske zveze „Domoljub“:

„Zgodovina zadnjih dveh let je dovolj jasno pokazala, da poznajo belgrajski gospodje pač samo Srbijo in Macedonijo, ki je posebno zadnja za Slovenijo skoro v vsakem oziru najmanj za 100 let zada. To kar je za srbske in macedonske razmere morda še primerno ali celo koristno, je pri nas že davno zastarelo in škodljivo. Tako se je n. pr. sedaj uvedel po celi državi ogromen indirektni davek, o katerem so si vsi moderni postavodajalci že davno na jasnem, da je najbolj krivičen davek, kar jih je. Na vsako stvar, ki jo potrebujemo, je naložen strašen davek. Ker moramo te potrebščine vsi kupovati, je s tem doseženo, da moramo vsi enako davka plačevati, revni in bogati. Revne družine še več, ker imajo navadno več članov kot bogate. V tem oziru smo padli za 50 let nazaj.

Pa ko bi ta davek, ki se pobere v Sloveniji — saj ga plačuje primeroma še enkrat več kot Srbija — vsaj doma ostal, za naše domače potrebe. Ne, naše oblasti imajo samo dolžnost davek pobirati in ga pošiljati v Belgrad in naše ljudi zapirati, če ga ne bodo mogli plačevati, toda o našem denarju razpolagati pa naše oblasti nimajo pravice.“

SHS davčni vijak.

Na kranjskem so „izdatno“ povišani vsi štajri. Zdaj pa pobirajo te zvišane davke še v dinarjih. Torej novo zvišanje za štirikrat! Korošci, tudi nam to?!

In veste, kakšni so ti štajri? „Naprej“ v Ljubljani pravi v svoji številki 196 tega leta, da bo za leto 1920/21 vsak človek plačeval 2600 K direktnih in indirektnih štajrov! — „Sijajna bodočnost!“ pravijo nam balkanski priganjači — „Črna bodočnost!“ pa pravi v omenjeni številki. „Naprej!“

Je to čuda? Ne! in še enkrat ne! Saj je pisal v belgrajskem listu urednik (redakter) Savčič:

„V tej naši državi ni niti enega poštenege človeka! Vsi so sami lumpi, lažniki, podkupljenci, izdajalci itd!“

Zato vse naše štime zeleno!

Avstrija je republika, to je ljudovlada — Srbija je monarhija, kjer imajo kralja in štelunge.

Očeti in matere, žene, neveste in sestre!

Nobene štime za krvavo sablo!

Nobene štime za mrtvaško glavo!

Slavija, vidiš figo?!

„Domoljub“, glasilo jugoslovanske kmetijske zveze piše o Jugoslaviji:

„Nazadnje bo ostal velik sod — a prazen! V Sloveniji je dve tretjini ljudstva, ki živi ali na rokah ali pridela malo. Komaj ena tretjina ima nekaj, med te štejejo naše boljše kmete, ki za silo pridelajo živeža zase — pa tudi ti morajo kmalu pasti!“

Kranjski list „Jugoslavija“ pa vpije že čisto obupano:

„Naši gospodi roje po glavi vse druge skrbi, predvsem finančni načrti za izžemanje ljudstva prav po turškem receptu!“

Mi na Koroškem, pa nočemo tudi „v kratkem pasti“ kakor pauri na Kranjskem, nočemo priti na trumlo! Nočemo se pustiti izžemat „po turških receptih! Da bodo dobro živeli principi, grofi, baroni, generali in druga taka gospoda, zato nam žuljave roke, zato nam vpognjena hrbta?!

Jugoslavija! Vidiš figo, ki to jo kazamo Korošci!!

Srboslovan, revni babač!

Par generalov prodaj in kupi si hlač!

„Sem le ubogi eigan!“

Na Kranjskem fantje tole pojo:

„Enkrat je lušno bilo —
Zdaj pa ni več tako!
Enkrat sem vince pil
Zdaj pa samo vodo!
Ko sem še Slovenec bil,
Dobro sem jedel in pil.
Zdaj pa kot Jugoslovan
Sem le ubogi eigan!“

Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo — nazaj nas več nebo!

„Mesta Radgone (Radgersburg) ne bomo ostavili in raje prej zažgemo vse mesto, kakor da ga pustimo!“ (Sl. Narod v Ljubljani, št. 208, leta 1919).

„Nikoli ne pojdemo iz Celovca!“

„Demarkacijska linija ostane zaprta!“

„Na Gosposvetskem polju bomo kronali našega Karagjorgjeviča!“

„Celovčani bodo nas še prosili, da primarširamo in revežem damo kruha!“

„Naši vojaki, naši žandarji pod nobenim pogojem ne pojdejo iz cone A!“

„90% imamo gotovo za Jugoslavijo!“

„10. oktobra bomo rešili naše koroške brate!“

Iz več potokov, reč rovov nastane še le ena reka. Tako je postal potom tavžend let en rod iz koroških Slovencev in koroških Nemcev —

koroški rod — koroško ljudstvo!

„Nemški Korošec nam tujec!?”

„Tuja nam je sirovost, širokoustje nasilstvo — Jugoslovanov!“

„Tuji so nam zato Jugoslovani!“

„Tuja nam je tržaška in goriška fakinaža!“

„Tako daleč ste nas že spravili, da

se sramujemo Slovenije,

ki nam je take zastopnike slovenske civilizacije poslala!“

Tako piše fajmošter Križaj, sam pristne kranjske krvi, v svojem opominu, ki ga je postal slovenskim Korošcem.

Zato:

Vsak Korošec, vsaka Korošica mora priti k ljudskemu glasovanju!

Kdor ne izvrši to sveto dolžnost, se pregreši proti svoji koroški domovini!

„Med prebivalstvom vlada veliko veselje, da so odšle jugoslovanske čete in da pripada mesto zopet Avstriji.“ (Sl. Narod v Ljubljani, št. 169, leta 1920).

Vzemi ob belem dnevu laterno in poišči jih!

A, res?!

In glej! 12. septembra se je zbralo 50.000 Korošcev in Korošic — pa ne za Karagjorgjeviča!

Kranjci so res prišli — pa le kupovat raznega blaga, ker je bolj doberkup kakor v „zlato, bogati“ Jugoslaviji!“

In zaprlo jim je sapo tako močno, da je zropotal stoliček ljubljanskih advokatov!

„Vse naše delo zaman — naši milijoni zavrženi!“ je pisal list „Jugoslavija“ v Ljubljani.

Ja! 11. oktobra bomo z fernrorom izkali naše „brate“ — onkraj Karavank!

Naša barva je zelena!

„Vermögensabgabe.“

V Avstriji:

- a) Kmet ima 3 konje, 10 goved, 7 svinj in 3 ovce; 18 oralov (Joch) polja, 3 in pol or. travnikov, 3 in pol or. gozda: skupaj 32 oralov, zemlja dobra, zato „Katastralreinertrag“ višji, denimo 390 K. čisti pridelek v zmislu postave najmanj 10 krat toliko, t. j. 3900 K; prinosna vrednost znaša torej 20×3900 K 78.000
- Oddaje so prosti: posestnik (če invalid 35.000 K) K 30.000
za ženo (če je čez 60 let stara ali nezmožna dela 50.000 K) „ 30.000
dalje za vsakega otroka, denimo tri, 15.000 K „ 45.000
- Prosto od vsake oddaje je torej pri tem kmetu „ 105.000

To se pravi, še vinarja ne plača!

- b) Posestnik ima 7 konjev, 12 krav, 18 glav mladine, 14 svinj, 14 ovce; 31 oralov polja, 28 or. travnikov, 4 or. pašnikov, 27 or. gozdov, skupaj torej 90 oralov, „Katastralreinertrag“ je okoli 1000 K, čisti pridelek 10.000 K, takoimenovana prinosna vrednost K 200.000
- Prosto oddaje je za posestnika najmanj K 30.000
žena je n. pr. že čez 60 let stara ali nezmožna dela „ 50.000
ima štiri otrok, torej „ 60.000 „ 140.000

K oddaji ostane tako . . K 60.000

in posestnik plača za svoje precej veliko posestvo samo K 3.000.

To plača danes z enim prstom!

V vpoštev pridejo sičér tudi vse mašine, ki jih ima, kakor tudi denar, odrajtajo se pa vsi dolgovi!

V Jugoslaviji:

Je avstrijska premoženska oddaja torej tako huda, tako strašna? Ne! To sploh, če moremo tako reči, nobena „Vermögensabgabe“ ni! In v Jugoslaviji? Dvakrat je imela ta že „Vermögensabgabe“ in na način, ki je smrten greb nad ljudstvom! Vzela je vsakemu — revežu in bogatino — enako: Prve 20% pri markiranju (kolkovanju) denarja („na goljufiv način!“, rekel srbski minister Ribarac sam!). Potem je izmenjala 4 krone v en dinar in kranjske cajtenge so vpile obupanost: „Narod je na brezprimeren način prevarjen!“ Po domače: Take golfigije še ni blo! To pa še ni vse — Jugoslavija se pripravlja na novo in kako! Že 11. avgusta tega leta je pisal kranjski list „Slovenec“ strašne besede:

„Radikalni, brezobzirni, kruti, neznansko trdi ukrepi, ki nam režejo v meso, bodo morali priti!“

A, vidiš to Jugoslavijo! Zares „svetli dnevi“ in sijajna bodočnost“ čaka otroke te „zlate in bogate“ Srboslavije! In je čuda? Mislimo, da ne, če beremo v ljubljanskem „Napreju“: Srbi ne bodo nič plačevali (tudi štajrov ne, ki „bodo ljudstvo v Sloveniji hudo silno hudo boleli“, pravi „Naprej“ sam!) Srbi bodo poživžgali!“ In veste, kaj je še novega v zlati Jugoslaviji? Le berite kranjski list „Jugoslavija“ z dne 26. t. m., ki piše, da je finančni minister Stojanovič — znorel! Ste kaj takega že o Avstriji slišali? Ne!

Naša edina rešitev je in ostane: Zeleno!

„Nikdo!“

Dr. Ivan Tavčar, ljubljanski župan (burgermaster) je pisal v ljubljanskem „Narodu“ o Jugoslaviji sledeče besede:

„Če si danes položimo roko na srce, nam je pripoznati, da te nesrečne Jugoslavije nikdo ne ljubi! Njeni lastni sinovi ji trgajo obleko iz telesa in mi vsi, od Beograda skozi Zagreb do Ljubljane, trudimo se, da bi oglodali meso od njenih kosti, če Bog ne pomaga, bo naša domovina prav kmalu izgledala tako, kakor glava, zakopana v mravljišče in iz njega teden dni zopet izkopana!“

„Kdo pa ima kaj ljubezni do te nove domovine?“

Nikdo!

„Če danes prepotuješ Slovenijo, če kričiš tako močno, kakor da bi te iz kože jemali, če dokažes, da je Jugoslavija v nevarnosti, po čeli Sloveniji ne boš izberačil niti enega krompirja za to ubogo Jugoslavijo.“

To so besede ljubljanskega župana.

Koroška je bila, Koroška še bo —
10. oktobra vsi glasujmo za njo!

En fovš prijatelj.

„Pr men' fajn življenje,
Vpije te Čuš.
Kedar enkrat ima te,
Te štokne: pes kuš!“

Koroške farbe.

(Po rožansko.)

Dečva peč, peč,
Maš pušelje rdeč,
Pa mavo biev, biev,
Da bo puebeč vesiev.

Da bo se smejev,
Bo zajuckov noj pov,
Ko bo farbe koroške
Za kvobek vteknov.

Delavcem!

Ljubljanski „Naprej“, glasilo delavcev na Kranjskem je pisal: „Krepko grlo in dolg jezik, to je res bistvena označba slovenske buržoazije. Vtaknili ste delavstvo v vojsko, v delavnice, pošiljali na fronto, zapirali in preganjali — vi buržoazi, ki ste sankcionirali vojno s tem, da ste sklepali, pritrjevali pripravam zanj.“

„Štirideset let ste preganjali sami in po oblastih delavce. In po prevratu?“

„Ali niste zopet preganjali in iztiravali delavcev?“
„Ali ne sedi po ječah še danes nekaj sto proletarskih zaupnikov?“

„Ali ni vse to, kar se je godilo desetletja in se godi še danes — vaše delo? — ki ne pozna pravic?“

„Ali je stari avstrijski militarizem postrelil buržoazijo?“
„Ne, sami mali ljudje so bili te žrtve! Prijatelji, teh žrtev je bilo in je še stotisoče, milijone . . .“

Delavcem v premislek!

Agrarna reforma.

V Avstriji:

Avstrija je republika, to je ljudovlada. Zato se ni samo krona cesarjev povalila v prah, od vsega začetka se je tudi vsak „Adel“ odpravil — ne poznamo več furšta, ne grofa, ne barona, ne poznamo nobenega „plemenitaša“!

Tako Avstrija tudi agrarno reformo ni dolgo odkladala in odlašala. Državni zbor (Reichstag), prosto voljen od vseh Avstrijcev — medtem ko Jugoslavija že 10 deset ni imela državnih volitev — je klenila postavo,

po kateri se morajo kmetom in kajšlarjem povrniti vsa zemljišča, ktera je gospoda nakupila od 1. januarja 1870.

Znano je, koliko sto samostojnih kmetij je nakupila ta gospoda, da bi povečala svoja velika posestva, posebno pa, da bi raztegnila gozdove in lov. Kjer so prej živeli samostojni pauri, kjer je prej rastle žito, se redila živina, tam je naredila gospoda mnogokrat pašo, gozd in jaho. In če še stoji stara hiša, ne biva v njej več prosta familija prostega paura, temveč gosposki lovec ali drvarji. — Zdaj dobi kmeti stan zopet svojo zemljo!

Koroški deželni zbor pa je izdal še drugo postavo o pašnih pravicah, pravicah do stelje, drv in lesa. Gle dati se mora popolnoma na potrebo upravičenca. Oddaja stavbnega lesa se more zahtevati 10 let na spredaj in 10 let nazaj. Vse pašne in gozdne podložnosti se morajo odpraviti. Paše se ne smejo pogozditi. Zaraščena paša se more očistiti.

Tako resno se potegujeta ne samo država, ampak tudi dežela Koroška za kmeta in njegov stan.

V Jugoslaviji:

Kar počenjajo Jugoslovani v naši koroški deželi zdaj pred plebiscitom, je vse le pesek v oči koroškega ljudstva. Obljubujejo in obetajo. Kaj pa Jugoslavija ne obljubi?! Kakor gospodujejo tudi še dandanes v SHS le principi, generali, baroni in grofi — tako tudi ne bo prave agrarne reforme, če je sploh bo! Kako tudi, če ima vse vajeti ravno ta gospoda v rokah!

Ena vrana drugi ne skluje oči!

To pribijemo in po pravici! List kranjske kmet-sko delavske zveze „Ljudski Glas“ sam je nam priča! V zadnjem času je ta pisal:

„Že večkrat smo v našem listu konstatirali, da so naši klerikalci in liberalci zagrizeni nasprotniki agrarne reforme in stem največji sovražniki revnega kmetkega ljudstva. In to kažejo dan za dnevom bolj jasno in očitno, čeprav spada na Slovenskem pod agrarno reformo nad pol milijona oralov zemlje. „To se pravi naravnost norčevati se iz našega kmetkega ljudstva!“ Tako gospodarstvo je pa seveda silno všeč slavnemu predsedniku deželne vlade, dr. Brejcu, ki se sam trese pred agrarno reformo, ker ima na Koroškem graščino (veliko posestvo) — a še ni nikdar prijel za kramp in motiko!

„Pri agrarni reformi bodo pobrali vso zemljo gruntarji, re vež se bo pa obrisal pod nosom!“

No ajston, zdaj vemo saj resnico!

Torej vse glasove za avstrijsko ljudovlado.

Vse štíme: Zeleno!

Naša koroška zamlá.

(Po rožansko.)

Ko naše Koroško
Je stvarjano bu,
Bueh sam se je čudov
Da je tako lepu.

Nav je mejniče
Kueli postavt',
Pa je pršov hudič,
Pa jih oče odpravt'.

Sedej se pa tapata
Tajfl pa bueh,
Hudič si zhublân,
Ma že spet te za rueh.

Smažene peči
Noj strme horê,
Ti so mejniči
Korošce zamlê.

Horta v nabese
Hvale moló,
An fajn zalau hartl
Kupa držo.

Povhn je sadja,
Živine, lasá,
Pa liepah krajov
Pa puela dorâ.

V sriedi ta hartlna
Sta izare dbi,
Pvalê tako fajn
Kako božje oči.

Kueli tah izar,
Tri mieste lepê,
Kakr tri zvezde,
Svietijo se.

Te zvezde so Clovec
Šmfid noj pa Blak,
Clovec ma lintburn
Huene pa nak.

Na te lintburn pa Čuš
Hvadovno zija,
Se cveč nam dopade,
Ča damo ha sa.

Dro poznaš naš bopn?
So tri levi notrê,
S strašniemi tacami,
Koračijo se.

Tri leve korošce,
Mam v prsah vse tri:
Mueč pa korajžo,
Pa hicasto kri.

Čuš je te leve
Doro spoznov,
K' je ha Korošec
Z dežele prahnov.

Ča poznaš ti farbe,
Naše zamlê?
So biele-rdeče,
Kakr moja dakle.

Bievo-rdečo,
Tudi hejda cveti,
Že žhanče obvoham,
Oh to doro diši.

Rdeč je lubiezni
Cahn vesiev,
Zvestobe, nadovžnosti
Hvant pa je biev.

Korošc je vesiev,
An vuštn lotr,
Mav' cveč rad pohlede
V hvažej notr.

Korošec je pïevce
Či na sviète tačâ,
Pa te kni Korošec
Ki peti kna zna.

Ođ daklet noj lubiezni
On jucka, poje,
Dobi tirobart krofeč,
Ko cveč se napne.

Dečle so žaubrne,
Puebi močni,
Trdi kakr dob
So naši ludi.

To se kna buejte,
Da Korošce pomrje,
Saj otrok v plenicah,
Že lubit' začne.

Tud' zamle korošce
Kone kolí bo,
Da b' lih vsi zvodiji
Pršli čriez njo.

Fest kakr hakvo,
Držimo vkup mi,
Korošcej deželi
Smo vsoli zvesti.

Horrrrukk Korošci — carrrukk Srbi!

Hopsa, hopsa, hopsasa Jugoslaviia je poskočua!

Ja, zares, Jugoslaviija je že poskočila — nazaj na svoj Balkan. To, kar zdaj še njeni podrepniki na naših tleh uganjajo, je ja samo več komedija, sama komedija, drugača nič več.

Ni nam več treba klicati Korošcem: Glave pokonci! Vstanite!

Korošec je vstal, trdno stoji na obeh svojih nogah na svoji zemlji — slišite Jugoslovani! — na svoji zemlji!

En par dni še in prišla bo velika koroška metla, ki bo vse jugoslovansko smetje pometla na onkraj Karavank. Vsak Korošec, vsaka Korošica se zaveda, da je Korošec, da je Korošica, se zaveda, da nima ničesar skupnega s temi balkanskimi suroveži, ki ne poznajo nobene pravice, nobenega človeškega čuta. Njih najzadnje zvijavice, njih najzadnji krči so najnesramnejše laži, nepoštenost in golfija. In zato jih postane na strani ugoslavanov vsak dan manj in manj, zdaj zadnje dni pred glasovanjem se deni tudi v glavah zagrizenih Jugoslavanov Vsak dan, dan za dnevom je več Korošcev, dan na dan so naše vrste močnejše, da bo tem bolj sijajna naša zmaga!

Iz vseh krajev pridejo vesti, ena boljša in lepša kot druga, vesti iz Zgornjega in Spodnjega Roža, iz velikovškega in pliberškega okraja — od okolice Beljaka dol do Mežiške doline, od Djekšah in Puštrice dol proti jugu do Karavanskih pečin, vse vesti enega in istega veselega glasu:

„Veselim se 10. oktobra!“

„Veselim se zopet enotne, nerazdeljene domovine!“

Ja, al'te „gospodje“ tujei, je res tako, kakor je nam povedal Rožan o vas: „Ti frdamani tujei ne bodo več dolgo „gospodi“ nad nami. Vsi hudirji! Na moji zemlji sem jaz gospod! En par dni še potem pa krščen duš!“

Hopsa, hopsa, hopsasa
Črez Lubelj tovnká!

„Auszug! Auszug!“

Kakor drugi gospodje, se pripravljajo tudi gospod fajmošter Umlauf v Labodu. Prve so jih Slovani namenili za občinski glasovalni odsek (Gemeindeabstimmungsausschuß), fajmošter so se pa zahvalili. Zdaj mu huda še bolj preje, pričnan je sam, da je zmaga na strani Korošcev — koroška ostane Koroška! — zлага že vse svoje pohištvo in pobira svoje ostale reči. Te dni se je kuharča že z vsem v obljubljeno deveto deželo odpeljala.

Pimpili — pim — bum — bum!

Ne čudimo se, saj je ime tega gospoda „Umlauf“. Tak „Um-

Zadnji krči Jugoslovanstva.

Jugoslovanom teče pri nas na Koroškem voda že v grlo. „Na pomoč! Na pomoč!“ vpijejo na cel krof. In kar jim pride na pomoč, je to, kar vselej do zdaj, nizkotna laž in nesramnost, a zdaj v zadnjem času pred njih smrtjo najnesramnejša nesramnost, s katero se hočejo zadnje dni pred svojim porazom še sami goljfati.

Posebno te srbokrajnske priganjače srbi, da se je s Celovca pomagalo z živili našim rojakom, katerim so Jugoslovani zaradi trdne zvestobe do domovine odvzeli vse karte za živila. Jugoslovani razširjajo zelene letake z napisom: „Korošci! rojaki! Nove jugoslovanske laži!“ — podpisane „Kärntner Heimatdienst“. — Ti letaki so nesramna laž! S tem so si nad vso svojo lumparijo in smrdečo nepoštenost pridobili krono. Na enak način razširjajo pod napisom „Genossen! Genossen! Mitbürger!“ v coni A letak za delavce, v katerem ponavljajo nizkotno laž, da se s Celovca cona A z mastjo in žitom na rajtengo stradajočih otrok oskrbi.

Pribijemo!

1. Te nesramne nepoštenosti ne bi bilo treba, ko bi Jugoslovani ne bili že obupali nad zmago!

2. Te nesramne nepoštenosti ne bi bilo treba, ko bi se borila na strani Jugoslavanov pravica in resnica!

Pravica in resnica se bori na strani Korošcev! Zato je zmaga naša!

Zelen je naš trumf!

Kmet! V Celovec in Beljak si dozdej prodajal in Sam kupoval. Zdaj se ti pa mesto naj zapre?

V Jugoslaviji je do 90% kmetov. Torej ne moreš tam prodajati ničesar kupiti pa tudi ničesar, kar potrebuješ, ker tam ni industrije.

„O, v Celovcu in Beljaku bodo gmetni, da bom le kaj prinesel!“ Misliš?! Tako? — V kranjskem listu „Jugoslavija pa beremo: Avstrija ne potrebuje več Jugoslavije. Bolgarija in Romunija sta stopili na ujeno mesto in pošiljata v Avstrijo živež po ceni — da je naša carina sama (col) višji! Ja, Avstrija je sploh zaprla mejo uvozu iz Jugoslavije!“

A, zdaj gledaš, kmet kaj?

Zelena je gift za jugoslovanske zapeljivce!

Zelena pa pomeni življenje za te, za tvojo ženo, tvoje otroke in otrok otroke!

lauf“ bodo naredili že v nekaj dneh pa tudi vsi naši drugi „osrečevalci“! Hajdi!

„Schenk“ je že umrl!

Ljubljanske cajtenge „Jugoslavija“ so se 30. septembra odkritosrečno spovedale o naši Koroški:

„Res je ta lepa in bogata, ima rodovito zemljo, krasne gozdove, močno industrijo in razvito trgovino!“

Ja, ko bi bli mi Korošci taki trapi, da bi futrali in pitali vas Balkance!